

JĖZAUS STEBUKLAI

Jėzus buvo stebuklingai pradėtas be tėvo ir su Dievo leidimu bei valia darė didžius stebuklus. Būdamas dar tik naujagimiu jis prakalbo iš lopšio, kad apgintų savo motiną nuo žmonių, kurie apkaltino ją paleistuvyste. Korane teigiama, kad Dievo valia, Jėzus suteikė gyvybę mirusiems, pagydė raupsuotąjį ir akląjį.

Tai, jog Jėzus (ramybė jam) atliko stebuklus dar nereiškia, kad jis buvo kažkuo daugiau nei nuolankiu Dievo tarnu. Tiesą sakant, dauguma Pasiuntinių darė stebuklus, įskaitant Nojų, Mozę ir Muchammedą (ramybė jiems visiems) ir šie stebuklai vyko tik su Dievo leidimu, kad parodytų Pasiuntinių autentiškumą.

JĖZAUS ŽINIA

Senojo Testamento Pranašai, kaip, kad Abraomas, Nojus ir Jonas, niekada neteigė, kad Dievas yra dalis Trejybės, o Jėzus jų išganytojas. Jų žinia buvo paprasta – yra tik Vienas Dievas ir Jis Vienintelis nusipelno būti garbinamas. Nėra logiška, jog Dievas tūkstančiais metų siųstų Pranašus su ta pačia, esmine žinia tik tam, kad staiga ją pakeistų ir teigtų, jog dabar Jis yra dalis Trejybės, bei paskelbtų Jėzaus dieviškumą.

Tiesa ta, kad Jėzus skelbė tą pačią žinią, kaip ir Senojo Testamento Pranašai. Biblijoje yra ištrauka, ypač pabrėžianti šią esminę žinią. „Žmogus atėjo pas Jėzų ir paklausė: „Kuris iš visų įsakymų yra pats svarbiausias?“ Jėzus atsakė: „Svarbiausias įsakymas yra – „**Klausyk, o Izraeli, Viešpats mūsų Dievas yra Vienintelis Viešpats.**““ (pagal Marką 12:28-29) Taigi, didysis įsakymas ir svarbiausias tikėjimas, pasak Jėzaus, yra, kad Dievas yra Vienas. Jei Jėzus būtų Dievas, jis būtų atsakęs: „Aš esu Dievas, garbinkit mane.“ Vietoj to, jis paprasčiausiai pakartojo posmą iš Senojo Testamento, patvirtinantį, kad Dievas yra Vienas.

Tai dera su Jėzaus misija, kaip mokoma islame, nes Jėzus buvo siųstas Izraelio vaikams, kad patvirtintų ankstesnių Pranašų žinią – tikėti Vieną Tikrąjį Dievą. Būdamas garbingu ir nuolankiu Dievo Pasiuntiniu, Jėzus noriai pakluso Dievo įsakymams. Tad jis buvo musulmonas – kuriuo vadinamas bet kas, kas paklūsta Dievo valiai bei įsakymams.

„O kada Isa (Jėzus) atėjo su aiškiais ženklais, jis tarė... Iš tiesų Allahas – Jis mano Viešpats ir jūsų Viešpats! Tad garbinkite Jį! Tai – tiesus kelias.“
Koranas 43:64

JĖZUS ISLAME

Jėzus buvo Dievo siųstas garbingas Pranašas, kviečiantis garbinti Vienatinį Dievą. Tai akivaizdu Biblijoje ir patvirtinta Korane. Islamo tikėjime apie Jėzų, aiškinama kas buvo tikrasis Jėzus, išlaikant gryną tikėjimą Dievu ir Jo visiška Didybe, Unikalumu ir Tobulumu.

Mes kviečiame pažvelkti giliau ir patyrinėti islamą. Tai nėra tik dar viena religija. Tai ta pati žinia skelbta Nojaus, Abraomo, Mozės, Jėzaus ir Muchammedo – ramybė jiems visiems. Islamas reiškia paklusimą Dievui ir yra įgimtas ir išbaigtas gyvenimo būdas, skatinantis skirti tinkamą dėmesį savo santykiui su Dievu ir Jo kūriniams. Islamas moko, kad Dievas yra Teisingiausias ir Gailiausias ir Jam nereikia aukoti Savęs, kad atleistų nuodėmes ir nei vienas nėra gimęs su gimtąja nuodėme. Dievas visus teisia pagal jų darbus ir kiekvienas yra atsakingas tik už savo veiksmus.

Islamą mus moko gerbti ir mylėti visus Dievo Pranašus, tačiau tai nereiškia, kad gerbdami ir mylėdami, mes turime juos garbinti, juk garbinimas skirtas tik Dievui. Pripažįstant Jėzų Dievo Pranašu ir tapus musulmonu, nereiškia, kad prarandamas krikščioniškas identitetas. Tai – sugrįžimas į tikrą ir tyrą Jėzaus mokymą.

Norėdami sužinoti apie Islamą daugiau, apsilankykite svetainėje
islamasvisiems.lt - el. p. info@islamasvisiems.lt

Norintiems parenti:

Gavėjas: Viešojo įstaiga, „Švietimas ir paveldas“ **BIC (SWIFT kodas):** CBVILT2X
Banko sąskaita: LT06 7044 0600 0795 5639 **Bankas:** AB SEB bankas
Banko kodas: 70440

JĖZUS

DIEVO PRANAŠAS

MUSULMONAI

JĖZŪ

Sužinokite pagrindus

islamicpamphlets.com

Milijardai žmonių visame pasaulyje myli ir gerbia Jėzų, tačiau šios didžios asmenybės padėtis apsupta nesusipratimų. Musulmonai ir krikščionys Jėzų labai gerbia, bet regi skirtingai.

Šiuo lankstinuku siekiama išaiškinti su Jėzumi susijusius klausimus. Ar Jėzus buvo Dievas, o gal siųstas Dievo? Kas buvo tikrasis istorinis Jėzus?

„JĖZUS – DIEVAS“

Kai kurie krikščionys teigia, kad „Jėzus yra Dievas“ arba dalis Trejybės. Jog jis yra Dievo įsikūnijimas žemėje ir, kad Dievas priėmė žmogišką formą. Tačiau, pasak Biblijos, Jėzus gimė, valgė, miegojo, meldėsi ir turėjo ribotas žinias – visos šios savybės nepritinka Dievui. Dievo savybės yra tobulos, kai tuo tarpu žmogaus – ne. Kaip gali dvi visiškos priešingybės egzistuoti tuo pačiu metu?

Islamams moko, kad Dievas yra visada Tobulas. Tikėti, jog Dievas tapo žmogumi, tai teigti, kad Dievas yra ar buvo (kažkuriuo momentu) netobulas. Krikščionys turi savęs paklausti: „Ar gali manymas apie Dievą kaip silpną, bejėgį vaiką, kuris negalėjo išgyventi be maisto, gėrimo ar miego pritikti tam pačiam Visagaliui Dievui, apibūdintam Senajame Testamente?“ Žinoma, kad ne.

Galimas klausimas: **„Jei Dievas viską gali, tai kodėl negalėtų tapti žmogumi?“** Pagal apibrėžimą, Dievas neatlieka nedieviškų veiksmų. Dievas nedaro nieko kas padarytų Jį kažkuo kitu, nei Dievu. Jei Dievas tapo žmogumi ir įgavo žmogiškas savybes, jis jau nebebus Dievu.

Kai kurios dviprasmiškos Biblijos eilutės, gali būti klaidingai pritaikytos, kad Jėzus tam tikru būdu yra dieviškas. Bet jei pažvelgsime į aiškias ir tiesiogines Biblijos eilutes, vėl ir vėl pamatysime, kad Jėzus apibūdinamas kaip nepaprastas žmogus, bet ne daugiau. Biblijoje rasime daugybę eilučių, kur Jėzus kalba ir elgiasi taip, tarsi Dievas būtų pati sau atskira esybė. Pavyzdžiui:

- **„Jėzus parkrito ant savo veido ir meldėsi“** (pagal Matą 26:39). Jei Jėzus būtų buvęs Dievu, tai argi Dievas kristų ant savo veido ir melstųsi? Ir kam gi jis tada melstųsi?
- Biblijoje Jėzus vadinamas Pranašu (pagal Matą 21:10-11), tad kaip Jėzus gali būti Dievu ir Dievo Pranašu tuo pačiu metu?
- Jėzus pasakė: **„Aš einu pas Tėvą, nes Tėvas yra didesnis už mane.“** (pagal Joną 14:28)
- Jėzus pasakė: **„Aš pakylu pas savo Tėvą ir jūsų Tėvą ir pas savo Dievą ir pas jūsų Dievą.“** (pagal Joną 20:17) Jei Jėzus buvo Dievas, tai kam jam sakyti: **„pas savo Dievą ir pas jūsų Dievą“** ir pas ką jam pakilti?

Jei Jėzus buvo Dievas, jis būtų aiškiai pasakęs žmonėms garbinti jį, ir

būtų aiškios, tai teigiančios eilutės Biblijoje; tačiau jis padarė atvirkščiai ir nesutikio būti garbinamu: **„Ir veltui jie garbina mane.“** (pagal Matą 15:9)

„DIEVO SŪNUS“

Kai kurie krikščionys teigia, kad Jėzus yra Dievo sūnus. Ką tai galėtų reikšti? Žinoma, Dievas negali turėti sūnaus tiek fiziškai, tiek teoriškai. Žmonės turi žmogiškus vaikus. Katės turi kačiukus. Ką reiškia Dievui turėti vaiką?

Ankstyvosiose biblijinėse kalbose rasime terminą **„Dievo sūnus“**, simboliškai naudojama apibūdinant **„dora žmogų“**, taip buvo vadinamas Deividas, Saliamonas ir Izraelis, ne tik Jėzus: **„Izraelis yra mano pirmagimis.“** Iš tiesų kiekvienas doras žmogus buvo vadinamas „Dievo sūnumi“: **„Visi, kurie vedini Dievo sielos yra Dievo sūnūs ir dukros.“** (Romėnai 8:14)

„Allahui nedera turėti sūny, šlovė Jam! Jis yra Tobulas ir Nepriekaištingas! Kada Jis priima sprendimą, užtenka Jam tarti: „Būk!“ – ir tai būna.“
Koranas 19:35

„TĖVAS IR VIEŠPATS“

Kalbant apie Dievą, žodis „tėvas“ neturi būti suprastas tiesiogiai. Tai vienas iš būdų pasakyti, kad Dievas yra Kūrėjas, Aprūpintojas bei Aukščiausias visko Valdovas. Yra daugybė elučių tam, kad suvoktume simbolinę žodžio „tėvas“ reikšmę, kaip antai: **„Vienas Dievas ir Visų Tėvas.“** (Efeziečiai 4:6)

Kartais Jėzus savo mokinių buvo vadinamas „Viešpačiu“. Ši sąvoka naudota originaliomis Biblijos kalbomis, kalbant tiek apie Dievą, tiek apie žmones, kurie yra labai gerbiami. Pavyzdžiui graikų Naujajame Testamente sąvoka kuria apibūdinamas „Viešpats“ ir taip pat vynuogyno savininkas (pagal Matą 20:8) arba šeimininkas, mušantis nepaklusnų tarną (pagal Luką 20.42-47).

Kitose Biblijos dalyse, Jėzus savo mokinių vadinamas Dievo tarnu: **„Mūsų tėvų Dievas, išaukštino Savo tarną Jėzų.“** (Aktai 3:13) Tai aiškiai parodo, kad kai žodis „Viešpats“ naudojamas Jėzaus apibūdinimui, tai yra garbės titulas, kuris neturi dieviškumo.

Buvo bandoma paaiškinti aukščiau minėtų Dievo ir Jėzaus sąvokų sudėtingumą, kuris kartais gali būti gana painus ir neįtikinamas. Tačiau, pagrindinis klausimas apmąstymui yra – kodėl Dievas norėtų apsunkinti šį suvokimą? Palyginkite šiuos sudėtingus mokymus su paprastais, aiškiais ir tyrais Dievo sąvokos paaiškinimais islame.

JĖZUS – PRANAŠAS

Judaizme Jėzus (ramybė jam) kaip Mesijas yra paneigtas. Tai didelė priešingybė krikščionybei, kurioje jis yra garbinamas kaip dievybė arba Dievo sūnus. Islamas pasirenka vidurio kelią ir pripažįsta Jėzų kaip garbingą Pranašą, Dievo Pasiuntinį, taip pat ir Mesiją, tačiau musulmonai jo negarbina, nes garbinimas skirtas tik vieninteliam Dievui, kuris sukūrė Jėzų ir visą kas egzistuoja.

„(Jėzus) tarė: „Aš – Allaho (Dievo) vergas. Jis davė man raštą ir padarė mane Pranašu.“
Koranas 19:30

STEBUKLINGAS PRADĖJIMAS

Pasak Korano, Angelas Gabrielius, žmogaus pavidalu, buvo siųstas kilniajai, skaisčiajai Marijai, kad praneštų apie kūdikį, kuris turėjo gimti stebuklingai, be tėvo.

„Jis, Angelas Gabrielius, tarė: „Aš tesu tavojo Viešpaties pasiuntinys, kad dovanočiau tau skaistų kūdikį. Ji tarė: „Kaip aš galiu turėti kūdikį? Manęs nelytėjo žmogus, ir nebuvau kokia pasileidėlė.“ Jis tarė: „Taip pasakė tavo Viešpats: „Tai Man lengva. Ir padarysime Mes jį ženklų žmonėms ir Mūsų malone. Tai jau nuspręsta.““

Koranas 19:19-21

Kai kurie teigia, kad šis stebuklingas gimimas ir yra Jėzaus dieviškumo įrodymas. Tačiau Jėzus ne vienintelis, kuris atsirado be tėvo, juk prieš jį Pranašas Adomas (ramybė jam) neturėjo nei motinos, nei tėvo. Dievas sako:

„Iš tiesų Isa (Jėzus) prieš Allahą panašus į Adomą: Jis sukūrė jį iš dulkių, paskui tarė jam: „Būk!“ – ir jis tapo. Tiesa – iš tavo Viešpaties. Nebūk vienas iš abejojančių.“

Koranas 3:59-60

Jei Jėzus garbinamas, nes neturi tėvo, tai, išties, Adomas yra labiau vertas garbinimo, nes buvo sutvertas be tėvo ir be motinos.